

SOŠ POĽNOHOSPODÁRSTVA A SLUŽIEB NA VIDIEKU

AVIS 3

"Kvetiny sú milostným
vyjadrením ducha prírody."

Február, Marec, Apríl 2018

Obsah

Opýtali sme sa... 3 - 5

Téma na dnes 6

Interview (...s nami o vás...) 7 - 9

Rubrika kynológa 10

Rubrika veterinára 11

Rubrika záhradkára 12

Rubrika cestovateľa 13

1 + 1 = ??? 14

Literárne okienko 14

Movie 15

Music 15

Šikovné ruky 16

Zúčastnili sme sa 17 - 19

Mgr. Alexandra Jambrichová
 Ing. Beáta Latková
 Mgr. Silvia Rovňaniková
 Ján Buranda
 Patrícia Cagaňová
 Dominika Čerňanová
 Karolína Dujčiková
 Matej Hodas
 Jozef Hrabovský
 Lukáš Janiga
 Ester Marešová

Milí čitatelia,

vítame Vás pri novom čísle nášho časopisu. Školský rok sa chýli ku koncu (vďaka bohu ☺) a naši maturanti „s (z) česťou“ (maturantský vtip, ktorý vznikol omylom drvivej väčšiny, ktorá na otázku vytvorte genitív od slova česť napísala s česťou) zvládli toto kritické obdobie, preto im chceme pogratulovať, či už k úspechu väčšiemu alebo menšiemu..... Zmeniť sa nič nedá, a preto tak či onak gratulujeme. Sme radi, že Vám opäť môžeme ponúknuť prehľad udalostí, ktoré sme spoločne prežili. Porozprávame Vám o našich a vašich záľubách, podujatiach, ktoré ste isto už postrehli a predstavíme niekoľko zaujímavých ľudí...

Na záver Vám želáme pevné nervy, aby ste v posledných možných okamihoch ešte opravili to, čo sa dá a rodičom neprišla do schránky nemilá pošta. Veľa šťastia ☺

Opýtali sme sa pani zástupkyňu Mgr. Elenky Raždíkovej...

Milá pani zástupkyňa, naši žiaci Vás mohli spoznať počas prebiehajúceho školského roka, určite Vás rôzne charakterizujú, ako by ste sa teda charakterizovali sama?

To je síce ľahká otázka, ale ťažká odpoveď. Som ako väčšina ľudí, mám veľa nedostatkov, ale snažím sa si ich priznať, a potom odstraňovať.

Ste spokojná s pôsobením na našej škole? Čo sa Vám páči a čo by ste zmenili?

Som spokojná a teším sa na každý deň, čo začína, som smutná z toho, že ten deň rýchlo končí. Som tu po takmer 7-ročnom prerušení a vnímam to, že škola sa kvalitou priestorov i odborov zmenila v pozitívnom smere. Väčšinu kolegov som poznala, nových kolegov som už spoznala a teší ma, že sú tu kvalitní a čestní učitelia, zamestnanci i žiaci. Vždy je čo meniť, uvidíme, čo prinesie čas, záleží od nápadov a otvorených myšlienok, ak posunú niečo k lepšiemu, som za!

Prečo ste sa rozhodli byť učiteľkou, kde ste študovali?

Nechápem prečo, veď nikto v našej rodine nebol učiteľom, ja som k tomu inklinovala od malička, nehrala som sa na lekárku, predavačku, letušku, kaderničku... ale učiteľku. Keď som bola asi piatačka, vymyslela som fiktívnu triedu so žiakmi so smiešnymi menami, žiackymi knižkami a klasifikačným záznamom. Po určitom období som im vypisovala i vysvedčenia a diplomy za úspechy. Učili sa len 3 predmety – slovenčinu, prírodopis a zemepis. Ale neskôr, na gymnáziu, som mala najradšej matematiku a slovenčinu, chémia ma uchvátila vďaka super pani učiteľke v osmičke na základnej škole. Na gymnáziu som bez problémov zvládala všetky predmety, nemala som ale rada dejepis a fyziku, pritom v súčasnosti milujem historickú literatúru i filmy.

Po skončení gymnázia v Rimavskej Sobotě som študovala na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave - učiteľstvo matematiky a chémie. Štúdium bolo náročné, ale napriek tomu mám krásne spomienky a najmä priateľstvá. Napríklad 4 spolužiačky zo strednej školy sa každoročne stretávame na našich „babincoch,“ kde sa počas tých chvíľ správame ako študentky. I keby sme sa rok nevideli, len si poslali pár SMS k sviatkom, pri stretnutí dokážeme pokračovať v začatom rozhovore z predošlého stretnutia, či nedokončených filozofovaniach. Je to úžasné... Odporúčam každému z Vás si uchovať také celoživotné priateľstvá.

Spomínate si na školské časy? Aká ste boli študentka? Pamätáte si na nejaké huncútstvo, ktoré ste urobili v škole?

Jeeej...veselé časy. Na gympli nás bolo v triede 37, nikto neprepadol, len 1 žiak prestúpil do maďarskej triedy, lebo chodil do maďarskej základnej školy a nestíhal. Všetci sme úspešne skončili i ten Maďar Laco Bášty z Novej Bašty. Učilo sa mi dobre a ľahko, počas celého štúdia som bola vyznamenaná, maturovala som na samé 1, hoci teraz ako učiteľka s dlhoročnými skúsenosťami si myslím, že najďalej to dotiahnu nie samí jednotkári, ale pribojní žiaci, ktorí nemusia vynikať známkami, ale osobnosťou, nápadmi, tvorivým myslením. Naj zážitky boli zo všetkého – zo školských lavíc, výletov, lyžiarskeho, či stužkovej, ale aj mimoškolské víkendy na chatách, kúpaliskách, lyžovačkách. Ale huncútstvo som asi v škole nevyviedla, ja som bola za tú slušnú, ktorá „žehlila“ problémy spolužiakov, lebo som bola obľúbenkyňa triedneho učiteľa, slovenčinára i ruštinárky...Doteraz mi za to ďakujú na pomaturitných stretnutiach. No priazeň učiteľov nebola pre nič za nič. Spomeniem napr. ruštinárku, mala na starosti Zbor pre občianske záležitosti pri mestskom úrade (kedysi sa to volalo MsNV) a ja som chodila podľa potreby recitovať na svadby, pohreby, uvítania do života, jubilantom. Svadby a malé deti boli super, ale tie pohreby, v zime, v daždi, v horúčavách, cez pracovné dni i víkendy. A veľa smutných ľudí...A spolužiaci si ma doteraz doberajú...

Ak by ste sa mohli rozhodnúť, zmenili by ste svoje povolanie? Ak áno, čo by ste chceli robiť, čo bolo alebo je povolaním, ktoré Vás vždy lákalo?

Som spokojná, práca s mladými ľuďmi ma naplňuje a dobíja mi baterky... práca učiteľa je niečo živé, každá minúta je iná, každý okamih je jedinečný. Skôr práca zástupkyne je niekedy stereotypná, napríklad nekonečné prerábanie suplovania.

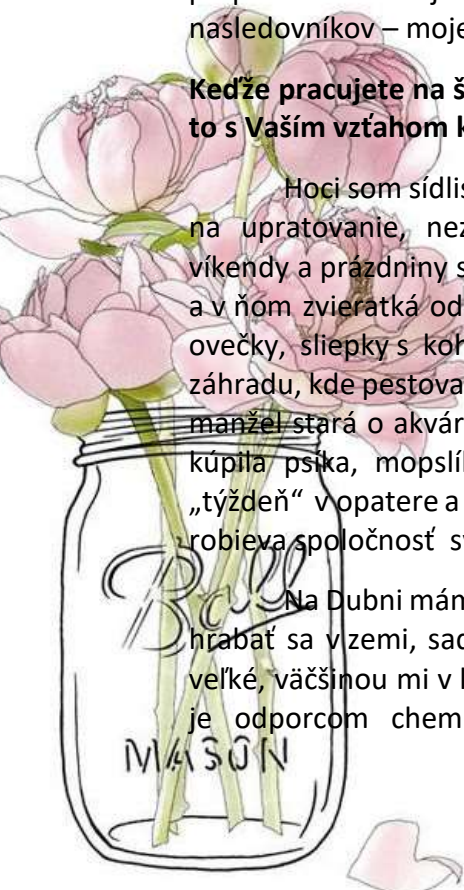
Aký je Váš najväčší úspech?

Neviem, či je to veľký úspech, ale pre moje vnútro asi byť normálnym človekom v bežnom živote. V súkromí som šťastná pri pohľade na svoje dospelé deti – syna a dcéru a už i synových nasledovníkov – moje vnúčatka – Olivera a Agátku.

Keďže pracujete na škole, ktorá má ku zvieratám blízko, ako je to s Vaším vzťahom k zvieratám a poľnohospodárstvu?

Hoci som sídliskové dieťa a moja maminka bola maniačka na upratovanie, nezniesla by v byte žiadne zvieratko, celé víkendy a prázdniny som trávila na dedine u starkých na juhu Slovenska. Oni mali gazdovstvo a v ňom zvieratká od výmyslu sveta – psíka, mačky, prasiatka, kravičku a každý rok teliatko, ovečky, sliepky s kohútom, ktorý vzorne nahradzoval budík, kačky, husi, morky... A veľkú záhradu, kde pestovali všetko, tiež mali ovocný sad a vinicu. A v mojom manželskom živote sa manžel stará o akváriové rybičky, syn mal korytnačku, dcéra mala škrečky a pred 9 rokmi si kúpila psíka, mopslíka Maršala, ktorého nám po roku nechala na „týždeň“ vopatere a máme ho dodnes (:, je vďačný spoločník. Tiež nám robieva spoločnosť synova vyžla Aiša.

Na Dubni máme malú chatku so záhradkou, super relax pre mňa hrabať sa vzemi, sadiť, plieť, len moje pestovateľské úspechy nie sú veľké, väčšinou mi v lete pri suchu kadečo vykape a keďže môj manžel je odporcom chemických postrekov, tak nám plodiny napádajú

škodcovia a užívajú si „bio“ prostredie. Ale stojí za to každú jar znova posadiť a tešiť sa zrodu nového života rastlín.

Čo robíte rada vo voľnom čase?

Prechádzky po prírode – turistika, bežky, záhradka, knihy, country tance (pre mňa totálny oddych, hoci country hudba nie je pre mňa naj..., inklinujem skôr k rockovej hudbe), krížovky, sudoku. Veľmi rada varím a pečiem...

Je niečo také, čo by sme o Vás nikdy nepovedali?

Som ľaváčka a niektoré činnosti robím len pravou rukou.

Čo by ste odkázali / poradili našim žiakom?

Aby šli za svojim cieľom a pevne v tejto ceste vytrvali. Ale nestačí len snívať.

Obľúbené jedlo? Bryndzové halušky a sladké múčne jedlá (katastrofa pre líniu).

Obľúbený nápoj? Hanbím sa, ale nezdravé - kofola a po niektorých jedlách pivo (10°). No oba obmedzujem, viem, že voda je najzdravšia, ale pre mňa nemá chuť!!!

Obľúbená farba? Broskyňová

Obľúbený film? Hriešny tanec.

Obľúbená hudba? Queen.

Obľúbené miesto, krajina: Aj keď som južanka, zbožňujem okolie Žiliny – nádhera (napr. Diery, Obšívanka, Súľov, Kysuce...), krajina jednoznačne Slovensko.

Životné motto:

„Nesnaž sa prevýšiť ostatných, ale sám seba.“

Téma na dnes: Medzinárodný deň žien

U niekoho ho vystriedal jeho novší príbuzný Valentín, no v myslí našich rodičov, učiteľov a všetkých skôr narodených sa spája s érou takzvaného socíku. Všetci chápeme, že v tento deň máme obdarovať ženu... Ale prečo? Je tento deň len marketingovým ťahom popredných predstaviteľov minulého režimu či supermarketov? Alebo je v tom niečo viac? Viete, kde má MDŽ korene?

Je pravda, že MDŽ získal nedôveryhodný nádych hlavne preto, že sa všetkým spája s predchádzajúcim režimom. Každý ho vtedy slávil povinne, no nikto netušil, prečo vznikol a odkiaľ pochádza. Jednoducho povedané, žena dostala karafiát a bomboniéru, prednieslo sa niekoľko príhovorov, recitálov a bolo po všetkom. A, pravdupovediac, nikto z predstaviteľov ani netúžil po tom, aby sa história MDŽ prevalila. Pozrime sa spoločne na to, kde je skutočná kolíska Medzinárodného dňa žien a presvedčme sa, že to nebol vynález socíku, ale bol dobre známy i za hranicami bývalého sovietskeho bloku.

Na prelome 19. a 20. storočia bolo počuť hlasy o zlepšení pracovných podmienok a platu robotníčok v Amerike. Práve tieto ženy pracujúce v textilných továrňach sa rozhodli povedať svoj názor. Zo začiatku ich nebolo veľa a ich protesty rozohnala polícia. No postupom času ich pribúdalo a v roku 1908 pochodovalo ulicami New Yorku okolo 15 000 žien. Ich cieľom bolo skrátiť pracovný čas (pracovalo sa 14 hodín denne), zvýšiť plat, ale aj mať právo voliť. Prvý medzinárodný deň žien vyhlásili v Amerike 28. februára 1909, a odvety sa mal pripomínať vždy v poslednú februárovú nedeľu. O rok neskôr sa v Kodani stretli ženy zo 17 rôznych krajín a rozhodli sa, že tento nápad podporia. Na pevnom dátume sa však nedohodli. V roku 19. marca 1911 sa v Rakúsko-Uhorsku, Dánsku, Nemecku a Švajčiarsku zúčastnilo na spomínanom dni vyše milióna žien a mužov. K svojim žiadostiam pridali aj právo na vzdelanie v učňovských školách a laicky povedané - za rovnakú prácu, rovnakú plácu.

To, na čo ženy poukazovali pri svojich pochodoch, boli hlavne nevyhovujúce pracovné podmienky. Ich slová potvrdilo niekoľko tragédií. V roku 1911 začalo horieť v Triangle Factory. Jeden z východov bol zamknutý, aby bol prehľad o tom, kto fabriku opustil, a druhým sa prejsť nedalo, pretože cestu zahatal oheň a výťah sa zablokoval. Aby nebolo smoly málo, rebríky hasičov siahali len po šieste poschodie a požiar vypukol na ôsmom. Tragédia si vyžiadala 146 obetí, niektoré zo žien sa uchýlili aj k skoku z okna, no nemali žiadnu šancu prežiť. Hoci vyšetrovanie dokázalo, že neboli dodržiavané hygienické a bezpečnostné opatrenia, nikto nebol obvinený. Iba 23 rodín, ktoré sa rozhodli podať individuálne žaloby, dostali po 3 rokoch odškodnenie, a to 75 dolárov za život ich rodinného príslušníka. Miestna pobočka textilných odborov však tlačila na zmenu. Až keď sa výkonnou tajomníčkou newyorskej komisie pre bezpečnosť práce sa stala jedna z náhodných svedkýň požiaru Frances Perkinsová, ktorá sa neskôr stala ministerkou práce vo vláde prezidenta Franklina D. Roosevelta, rozhodla sa obhajovať práva továrenských pracovníkov. V nasledujúcich rokoch sa táto téma stala hlavnou v Amerike i Európe. V roku 1913 sa podobná demonštrácia konala aj v Rusku. Petrohradské ženy na protest voči hladu a vojne zorganizovali protest 23. februára 1917, čo podľa nášho kalendára pripadá na 8. marec, pod heslom „Chlieb a mier!“ Tento akt sa nazýva aj februárová revolúcia, na základe ktorej abdikoval Cár Mikuláš II a vznikla snaha o vybudovanie parlamentnej demokracie v Rusku. Jedným z obrovských pokrokov bolo uzákonenie volebného práva ruských žien. V roku 1945 v San Franciscu bola podpísaná Chrta, ktorá hovorila o zrovnoprávnení všetkých ľudí, a to bez ohľadu na pohlavie. Jej platnosť bola globálna. Vývoj práv žien týmto neskončil, posunul sa omnoho ďalej, no treba si uvedomiť, že to, čo je samozrejmosťou v jednej krajine v inej platiť nemusí. A preto sa odteraz pamätajme MDŽ nielen ako starý pozostatok socializmu, ale ako deň, kedy sa začalo niečo meniť k lepšiemu...

Zdroj: <http://www.historiarevue.sk/index.php?id=2004zavacka1112>

Interview (... s nami o vás...)

Ahoj Pati, mohla by si sa nám trochu predstaviť?

Ahoj, moje meno je Patrícia Cagáňová, som budúca maturantka kynológie a som z Prievidze. Mám psíka Nera a 5 mačiek, s ktorými momentálne bývam na Bulvári.

Prezradíš nám svoje životné motto?

Nedávno som sa ho naučila na Erasmus+ projekte od Portugalky Zizu. „Do the good and throw it to the sea.“ -to znamená, že za čokoľvek dobré čo v živote spraviš, nečakaj, že ti za to niekto niečo vráti a tvoj život bude šťastnejší. 😊

Máš nejaké zaujímavé hobby?

Samozrejme že áno. 😊 Mám rada slackline, lezenie a rada sa venujem svojmu psíkovi Nerovi. No a ešte rada zabrdam do kreslenia a jógy.

Slackline? Čo to je?

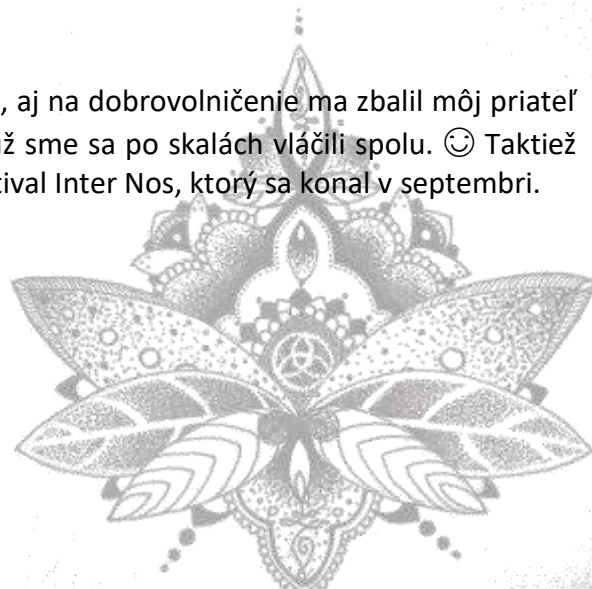
Slackline je v po lopate povedané chôdza na lane, v praxi to už je komplex balansovania, chôdze po úzkom, nie príliš silno natihnutom páse širokom asi 2.5 cm, veľkého psychického a fyzického vypätia a samozrejme množstva zábavy. Venujem sa tomu už vyše roka a teraz s príchodom lezenia by som sa chcela presunúť na Highline. To je Slackline natihnutý medzi skalami vo výške niekoľkých desiatok metrov.

A čo lezenie? Aké to je?

Lezenie je veľmi veľká zábava. Momentálne je to aj môj chlebobdarca, pretože pracujem na lezeckej stene v Belej. Osobne mám radšej lezenie na ozajstných skalách, pretože to je ozajstné umenie, no kvôli zime a mokru sa utiekame k umelým stenám. Lezenie je taká meditácia, pretože sa sústreďíš na to, kam dáš ruku, kam nohu, ako sa vyvážiš, aby si nespadol a hlavne bojuješ s vlastným strachom. Odporúčam to každému človeku, ktorý má aspoň trochu rád vzrušenia.

Ako si sa k tomu dostala?

Haha.. aj na lezenie, aj na dobrovolníčenie ma zbalil môj priateľ Kubo. Raz ma vzal liezť a už sme sa po skalách vláčili spolu. 😊 Taktiež ma vzal do Nadačky na festival Inter Nos, ktorý sa konal v septembri.

Porozprávaj nám čosi o Nadačke.

Nadačka, inak povedané Nadácia Krajina Harmónie, ktorá sídli nad Art Cafe Ateliérom na Predmestskej, je jedno úžasné miesto plné radosti, života a zábavy. Stretávame sa tam v zmiešanej skupine, v angličtine to voláme Mix Ability Group, kde sme my, dobrovoľníci zo stredných a vysokých škôl, výmenní dobrovoľníci z Nemecka, Roman a Konstantin (každý september sa menia a prichádzajú v rámci Európskej dobrovoľníckej výmeny z rôznych štátov), a ľudia s rôznym fyzickým či mentálnym postihnutím. Každý deň je nás v nadačke minimálne 10. Nadačka poskytuje ľuďom s postihnutím pracovné miesta, pomoc so sebarealizáciou, či im vyplňa voľný čas. Každý deň máme rôzne krúžky. Ja vediem krúžok, kde spolu diskutujeme o rôznych problematikách a ako ich vyriešiť. Môj psík Nero mi pomáha uvoľniť dobrú náladu. Momentálne na mojich krúžkoch robíme aktivity, ktoré som sa naučila na Erasmus+ projekte vo Francúzsku.

Erasmus+ projekt už si spomenula druhýkrát. Veľmi nás zaujíma, o čom bol, kedy a kde bol.

Projekt sa volal Transitioning by Travelling, čo znamená: zmena cez cestovanie. Projekt bol vo Francúzskom Gaillacu na teplom, slnečnom a viničovom juhu. Trval od 27. februára do 5. marca a verte mi, bolo tam tak teplúčko, ako bude tu o dva týždne.

Projekt bol zameraný na učebné procesy, učenie seba samého a spôsoby ako sa dá učiť, či už seba alebo iných. Mne, ako aspirantke na učiteľstvo, to veľmi pomohlo, pretože sa mi otvorili brány do nového spôsobu, akým sa dá vyučovať. Robili sme mnoho zaujímavých prác, workshopov a tréningov, z ktorých som si mnoho odniesla. Rieka života vo mne zanechala asi najviac, pretože je to nástroj, ktorým sa dá učiť, riešiť problémy, či otvoriť sa ostatným. Samozrejme, spoznala som tam mnoho skvelých ľudí, s ktorými, dúfam, niekedy v budúcnosti opäť nadviažem kontakt. Tento projekt mi aj veľmi pomohol k maturite, pretože som zážitky z neho mohla odzrkadliť aj na maturitných slohoch, či už slovenčinárskom alebo angličtinárskom.

Počuli sme, že si maturovala z B2 angličtiny. Bolo to ťažké?

Áno maturovala, pretože to potrebujem k univerzite a zároveň som si chcela otestovať, či to zvládnem. Vďaka spolužiakovi Ivanovi sa mi maturovalo omnoho ľahšie, pretože do toho išiel so mnou, za čo mu veľmi ďakujem. Pred slohom sme si spievali Barbie girl, čo zo mňa otriaslo všetok zostávajúci stres a cítim, že som ho dala celkom dobre.

Odporúčam trochu ambicióznym žiakom, choďte maturovať z B2, pretože to nie je také ťažké ako sa zdá.. niekedy je to ľahšie ako B1 haha.

Bola si ešte na nejakých iných projektoch okrem Francúzska?

Áno, bola som aj v Prahe, na projekte Article 12, ktorý sa zaujíma o právomoci ľudí s postihnutím, ich rozhodovaní a podpore ich rozhodovania.

Ešte som bola aj na projekte Inter Nos, ktorý môžete navštíviť vždy v septembri na Mariánskom námestí. Kedysi sa to volalo Jašdielňa.

Za tieto projekty som dostala youthpass, ktorý je veľmi dobrá vec pre mladých ľudí vo veku od 18 do 30 rokov. Youthpass potvrdzuje, že ste schopní pracovať s mladými ľuďmi, v organizovaní, v tom, že ste kreatívni a ovládáte anglický jazyk. Ak sa hlásite na výšku alebo do zamestnania, máte väčšiu šancu, že vás prijmu, pretože máte oficiálny doklad od Európskej Únie, že tieto veci dokážete.

Je ťažké získať takýto youthpass?

Nie, je to veľmi ľahké. Stačí sa prihlásiť ako dobrovoľník u nás v nadačke a zapájať sa do prác v nej. Ak Sonička a Vladko (zakladatelia) uvidia, že mierite vysoko, vezmú vás na projekt, kde rozšírite svoje obzory a vedomosti. 😊

Chcela by si ešte niečo odkázať našim čitateľom?

Áno. To že ste na "hnojarine" neznamená, že ste len hnojári. Buďte ambiciózni, učte sa, majte rešpekt pred pánmi učiteľmi a pani učiteľkami a nevláčajte školu. Raz vám bude chýbať. Zapájajte sa do súťaží a nebudte k sebe zlí, pretože negatívnych ľudí nikto nemá rád. Tešte sa zo svojich odlišností a buďte na ne hrdí, pretože raz vás budú poznať práve podľa tých odlišností.

Výchova a základný výcvik

Dva zdanlivo rovnaké pojmy. Nepleťme však jablká s hruškami.

Pri výchove psa ide o určenie si pravidiel spoločného spolunažívania. Je veľmi dôležité si tieto pravidlá nastaviť hneď a dodržiavať ich po celý život. Dôležité je najmä, ak žije pes vo vnútri, ale aj pes, ktorý žije vonku, si musí osvojiť základné pravidlá ako napríklad neskákať na ľudí alebo nebehať dovnútra. Pri výcviku ide o vytváranie podmienených reflexov, čiže o to, naučiť psa reagovať na povely. Pre "domácich miláčikov" je najdôležitejšie privolanie a chôdza na vodítku (na dĺžku vodíka). Avšak veľmi praktické je naučiť psa aj ostané povely napríklad: sadni, ľahni, zostaň, aport, chôdzu pri nohe... Psa tým rozvíjate, učíte a po nejakom čase začnete mať pocit, že vám rozumie. Ak ste začiatočník, nebojte sa požiadať o radu alebo pomoc niekoho skúsenejšieho, poprípade sa prihlásiť na cvičák. Pri výbere cvičáku a trénera je dobre sa oboznámiť so základnými spôsobmi motivácie (pozitívna /negatívna, aport/pamlsky) a vybrať si to, čo najviac vyhovuje vám a vášmu psovi. Výborným rozptýlením a obohatením výcviku sú prekážky. Posilnia fyzickú zdatnosť a samozrejme aj schopnosť utiecť vám z dvora. 😊 Ale pozor! Nikdy necvičte prekážky so starým, unaveným alebo zraneným psom!

Veľa šťastia ;)

Matej, študent kynológie, III. K

**POZOR
ZMENA !**

Od polovice roku 2018 už zviera nebude len vec, ale živá bytosť

Mnohí o ňom hovoria, ako o najlepšom priateľovi človeka, no je to tak? Pre mnohých áno, no iní si psa nevážia o nič viac, ako studený kameň. Prečo? Myslíme si, že sme páni vesmíru, a preto je toto správanie pre nás normálne? Nevie, ale vďaka zmene v zákone si už tak úplne nemôžeme robiť to, čo sa nám zachce. Ministerka pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky Gabriela Matečná, ktorá, mimochodom, navštívila aj našu školu, chce zmeniť chápanie psa ako obyčajnej veci. Novela veterinárneho zákona by teda mala zmeniť definíciu zvieratá v Občianskom zákonníku. Bude mať svoj význam a hodnotu ako živý tvor, ktorý je schopný vnímať okolie vlastnými zmyslami. Ide o malý, no významný posun. Pomôže pri vymáhaní práv zvierat v prípade týrania, pri hľadaní vinníka a určení jeho trestu. Taktiež sa zlepšia právomoci veterinárnych inšpektorov, ktorí mali doteraz právo vstupovať na pozemok len v sprievode polície.

Okrem toho novela bojuje aj proti množiteľom psov, a to tým, že každý pes má byť čipovaný. Tak bude jednoduchšie identifikovať pôvod psa a jeho majiteľa. Začipovanie bude povinné najneskôr do 12 týždňov od narodenia psa. Všetky psy budú musieť byť začipované do roku 2020. Ak budete chcieť psa darovať alebo predať, musíte ho dať začipovať ešte pred týmto aktom. Povinná identifikácia a registrácia psov a ich vlastníkov zabezpečí kompletnú evidenciu psov v Centrálnom registri spoločenských zvierat (CRSZ).

Zavedené zmeny budú nepoctivých majiteľov psov postihovať. Rezort zavádza pokuty pre osoby, ktoré nezaevidujú svojich psov v CRSZ. Fyzické osoby môžu dostať pokutu do 800 eur, právnické až do 3 500 eur. Nový zákon by mohlo mať Slovensko už v polovici roku 2018.

(<http://bratislava.dnes24.sk/od-polovice-roku-2018-uz-zviera-nebude-len-vec-ale-ziva-bytost-288309>)

Jan R.

Aké choroby nám hrozia pri živote s domácimi zvieratami?

Choroba prenášajúca sa na ľudí, prostredníctvom zvierat alebo naopak sa nazýva ZONÓZA. Pri chove hocakého domáceho zvierťa by sme si mali dať záležať na hygiene, pravidelnej návšteve veterinára alebo nášho doktora. Medzi rizikové skupiny možných nakazených zaraďujeme predovšetkým deti, ľudí s nižšou imunitou a tehotné ženy.

V súčasnosti poznáme asi 200 druhov takýchto chorôb, pričom ich pôvodcom môže byť vírus, baktéria, huba, v niektorých prípadoch však aj parazit. Z tých najznámejších, ktoré už na seba v minulosti upozornili, sú to napríklad mor, besnota, vtáčia chrípka, lymfická borelióza alebo toxoplazmóza.

Najčastejšie sú to kožné ochorenia napríklad dermatofytóza, ktorá má veľmi ťažko rozpoznateľné príznaky. Taktiež nereaguje na protizápalovú alebo antibiotickú liečbu. U zvierat sa táto choroba prejavuje napr. vypadávaním srsti. Môžeme sa ňou nakaziť buď cez priamy kontakt so zvieratom alebo cez jeho misky, pelech či deky.

Poznáme aj bakteriálne, vírusové či parazitárne ochorenia. Všeobecné príznaky pre takýto typ nákazy sú zväčšenie lymfatických uzlín, kašeľ, bolesť hlavy, dýchavičnosť alebo bolesť brucha či zvracanie.

Rubrika záhradkára

Fialky, ako ich nepoznáte 1.

Ahojte, radi by sme vám predstavili v našej záhradkárskej rubrike jedného z vás. Je to Jozef, ktorý študuje odbor záhradníctvo - tretí rok. Jednou z jeho veľkých záľub je pestovanie afrických fialiek.

Sempólia fialková alebo známejšia ako africká fialka patrí medzi najobľúbenejšie izbové rastliny. V kvetinárstve ju nájdeme vo farbách od bielej, cez ružovú až fialovú, prípadne dvojfarebné. Mnoho ľudí fialky pestuje ako záľubu a vytvára si zbierku rôznych druhov, ktoré sa líšia tvarom kvetu (single, double, riasená, osa), farbou kvetu (jednofarebný, dvojfarebný, viacfarebný, s fantasy), tvarom rastliny (mini, semini, standard, large, trailer), tvarom listov (žilkovaný, girl, špicatý, zvlhnený ...) ale takisto aj sfarbením listov (bleдозelené, tmavozelené, panašované). Takéto fialky sa v kvetinárstve zakúpiť nedajú, pretože sú to šľachtené fialky.

Šľachtené fialky boli vyšľachtené z botanických druhov. Rod „Saintpaulia“ zahŕňa viac ako 20 pôvodných botanických druhov, no najdôležitejší botanický druh je Saintpaulia ionantha, z ktorej bolo vyšľachtených mnoho hybridov. Čistý prírodný druh vytvára tmavo modré až fialové kvety, ktoré spolu so žltými peľnicami vytvárajú krásny kontrast farieb.

AE - Amur

V Amerike vznikla organizácia „AVAS“, ktorá je venovaná práve africkým fialkám. Koncom 40. a začiatkom 50. rokov sa začali fialky pestovať a šľachtiť v Rusku. V Moskve založili aj Fialkovod, z ktorého sa na trh dostane každoročne mnoho krásnych novošľachtených hybridov. V mojej zbierke sa nachádza cca 50. hybridov, ktoré sú prevažne ruského pôvodu. Z toho tri fialky zaradujeme už ako VINTAGE. Vintage fialky boli vyšľachtené pred viac ako 30. rokmi.

Rubrika cestovateľa

Náš DEŇ Déééé

22. marca 2018 nadišiel pre našu **JAFirmu SideTour** deň Dé. O 6:30 ráno sme vyrazili zo školy našim školským autobusom. Účasť? Viac vecí ako ľudí... Po ceste to vyzeralo fakt fascinujúco. Dievčatá upravovali make-upy, maskotovi sa vyrábal účes a pehy a navodili sme slušne dobrú náladu. Osobne som si myslela, že súťaž v Avione budeme celkom dlho hľadať, ale dlhé rady stánkov boli skutočne neprehliadnuteľné. Keď raz pôjdete prezentovať JAFirmu, mám pre Vás fakt dobrú radu... Nikdy nie je dost obojstrannej lepiacej pásky. Keď už sme po dlhom čase zostavili stánok z vyrobených materiálov, začala prichádzať porota.

Porota...niekto si predstaví nepríjemných ľudí, ktorí na sebe neprejavia známky nejakého citu. Naša porota bola celkom iná. Boli to usmievaví ľudia. Prvá porota bola asi najhoršia. Nebolo to zoskupením porotcov v nej, ale bola to naša prvá premiéra reprezentácie nášho produktu. Prekonali sme to s úsmevom. Zaujímali sa najmä o originalitu produktu. Vyzerali, že sa im páči náš nápad s letnými tábormi a celkom sme zabodovali. Tri nasledujúce poroty sa zaujímali o financie, o bezbariérový prístup a podobné činnosti týkajúce sa firmy. Nepríjemné otázky boli na prvom mieste, ale s našou veľkou fantáziou a improvizáciou sme to zvládli ľavou – zadnou. Keď už som pri príjemno-nepríjemných porotcoch, kopec vecí bolo super ale našli sa aj tie, čo by sme vylepšili. Náš stánok obsahoval jeden stôl a jednu stoličku. Stôl ani tak nevadil – zmestili sme, čo sme potrebovali. Ale jedna stolička pre 5 ľudí je predsa len trochu málo.

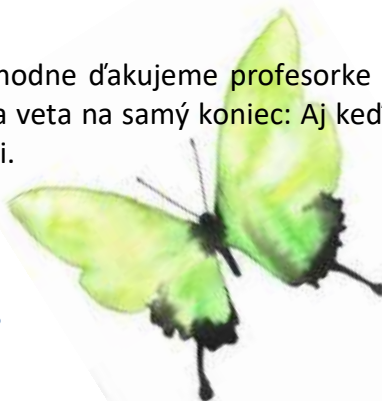
Konkurencia bola táááááááááá veľká. Originálnych nápadov tiež nechýbalo. Do konca súťaže sme každý v sebe živili aspoň kvapôčku nádeje na výhru. A keď sme na vyhlasovaní ani raz nezapočuli naše meno a názov našej firmy, maskot bol veľmi rád, že si môže uložiť vlasy na hlave.

Keď už sme pri konci súťaže, všetci poznáme našu pani profesorku Mičurovú a jej zmysel pre rýchlosť...ponáhľali sme sa k nášmu autobusu, nech vyrazíme čo najskôr a nech si čo najskôr môžeme doma vyložiť labky, no čo čert nechcel...náš autobus bol neschopný dlhšieho pohybu. Ale optimistickým ľuďom v autobuse to na nálade nezobralo a s menším meškaním sme sa nakoniec v poriadku dostali do Žiliny a nakoniec až domov.

Veľtrh nám naozaj priniesol veľa nového. Naučili sme sa, ako komunikovať s porotou, potlačiť hanbu (stáť celý deň na nohách) a okrem iného aj byť celý deň s úsmevom na tvári a bojovať až dokonca.

Rozhodne ďakujeme profesorku Mičurovej za príležitosť ☺ A originálna veta na samý koniec: Aj keď sme nevyhrali, aspoň sme sa zúčastnili.

Karolína Dujčíková II.T.

1 + 1 = ???

Poznáte ten pocit, keď zarobíte peniaze a hneď ich miniete? Aby to tak nebolo, je tu jedna možnosť... Čo tak si založiť účet? Ale ako, keď bánk je veľa a vám sa nechce? Tu je pár typov, ako si poradiť.

Takmer všetky známe banky ponúkajú účet pre študentov zadarmo. Pod pojmom študent rozumej mladý vo veku od 15 – 28 rokov. Ak spĺňaš daný vek a prinesieš potvrdenie o návšteve školy, nie je problém, aby ti v banke účet otvorili. Výhodou študentských účtov je, že nič neplatíš. Teda poplatok za vedenie účtu, ktorý je niekedy dosť vysoký (3-5€ i viac), je ti v tomto prípade odpustený. K účtu dostaneš kreditnú kartu na výbery z bankomatu a heslá k internetovému bankovníctvu. Veľkou výhodou je, že existujú aj mobilné aplikácie, vďaka ktorým dokážeš robiť operácie hneď z mobilu. V niektorých bankách je obmedzenie, že na účte musí vždy ostať určitá minimálna časť peňazí, niektoré ti dovoľia vybrať si peniaze úplne do nuly. Veľkou výhodou účtov je, že cez internetbanking máš možnosť vytvárať si rôzne sporiace podúčty (jeden alebo viac, to tiež závisí od banky). Minimálna suma, ktorú si musíš odložiť každý mesiac je 10€, čo nie je veľa, ale môže to byť i viac. Peniaze na sporiacom účte nie sú viazané, preto si ich môžeš hocikedy presunúť na bežný účet. Takto si môžeš postupne nasporiť pekné peniaze a je len na tebe, na čo ich použiješ.

Literárne okienko

Úsmev slnka

Zafúkal vietor, na zem padlo semienko,
čakalo, pokiaľ naň zasvieti slniečko.
Zrnko mení sa na krásnu byľ,
do života od mala musí nazbierať veľa síl,
vyrastá z matkinho koreňa,
už jej siaha povyše kolená.

Veľa priateľov všade vôkol,
nenájde sa ani jeden čo by sa tíkol.
Rastie bez výčítiek, strachu,
láska usadila sa na jeho koreni v machu.

Nevyvyšuje sa nik
ani najväčší pník, bojovník.
Nikoho netrápi choroba,

a nik netuší čo je to zloba.
Veľké úsmevy ako slnko na nebi,
každý nachádza to čo ľúbi,
Netrápi nás staroba, ani smrť,
smrť je iba na nový život črt,

Semienko vyrástlo vo veľký strom,
jeho koruna je pre život dom.
Veľa radosti rozdal,
a krásnu ženu, deti dostal

Bohu klope na oblok,
nad korunou má veľa svetielok.
Zavrel oči, ostal tu naveky,
spomienky sú nesmrteľné naveky.

Ján Buranda, 2.L

Movie

Päťdesiat odtieňov slobody

Fenomén Päťdesiat odtieňov vstupuje do tretej, záverečnej fázy. Anastasia Steele a Christian Grey sa dobrovoľne zriekli svojej slobody a pred svadobnými svedkami povedali rozhodné "Áno". Žiť šťastne až do smrti im ale dopriať nebude. Režisér James Foley (Päťdesiat odtieňov temnoty) okorenil pikantnú erotickú romancu poriadnou dávkou thrilleru a svojim hrdinom pripravil niekoľko nečakaných a nepríjemných prekvapení.

Ak si myslíte, že vstupom do manželstva pre Anastasiu (Dakota Johnson) a Christiana (Jamie Dornan) končí všetka sranda a že legendárnu Červenú mučiareň prerobia na detskú izbu, veľmi sa mýlite. Vynaliezavosť a fantázie novomanželov nepoznajú medze, zvlášť, keď ich vďaka Christianovmu rozprávkovému bohatstvu nemusí naozaj nič limitovať. Ana sa však nechce stať manželkou uväznenou v zlatej klietke a je rozhodnutá pokračovať v úspešne rozbehnutej kariére knižnej redaktorky, čo však Christianovi nie je po chuti. Rastúca emancipácia jeho ženy sa však čoskoro stane "bezpečnostným rizikom", pretože z minulosti sa vynorí bývalý Anin kolega Jack Hyde, ktorý má s oboma nevybavené účty a pre pomstu je schopný urobiť čokoľvek. Lenže Anastasia už dávno nie je tá rozklepaná študentka, ktorá má napísať rozhovor s miliardárom, ale čím ďalej sebavedomejšia pani Greyová, ktorá vie, že aj sloboda môže mať až päťdesiat odtieňov, a o žiadny z nich nechce prísť.

Knižná séria Päťdesiat odtieňov patrí medzi najúspešnejšie bestsellery 21. storočia. Veľký úspech zaznamenáva aj jej knižné spracovanie. <http://www.moviemaniamania.sk/film/6453-patdesiat-odtienov-slobody/>

Music

Younger Now - Miley Cyrus

Neuveríte, ale na túto platňu som čakal skoro šesť mesiacov. No oplatilo sa čakať, pretože album, ktorý dnes vychádza na blogu ako recenzia, je úžasný a dlho očakávaný. Interpretka, ktorú som dnes vybral, sa neviem prečo, ešte na mojom blogu neobjavila. Určite plánujem viac článkov, keďže v zbierke mám niekoľko jej albumov. Dokonca sa objaví aj v rubrike Collection, ale to už predbieham. Dnešná recenzia bude v znamení mixu POP, Country, Rokenrolu. Keď toto všetko zmiešate, získate úžasný a originálny album, ktorý prejde celým svetom a zároveň je neskutočne jedinečný. Interpretka dnešnej recenzie prešla veľkou zmenou. Jej staré ja sa vrátilo a vytvorila nový album, ktorý je úžasný. Nie je to nik iný, ako Miley Cyrus a jej najnovší album Younger Now. Ako hovorím, tento album obsahuje veľa žánrov, ktoré keď sú zmiešané, vytvárajú úžasné skladby. Myslím si, že Miley urobila úžasnú vec, keď sa vrátila späť k hudbe jej srdca. O tom dosť vypovedá aj nový album. Nehovorím, že album, ktorý mala predtým by bol zlý, no neprišlo mi to ako ona. Absolútne sa mi s tým celým nestotožnila. No v mojej zbierke sa tak isto aj tento album nachádza a je úžasný. Dokonca mám tam aj veľkých favoritov, ale to až v recenzii o tom albume.

Album obsahuje ikonické a zaujímavé pesničky ako sú: Younger Now, Malibu, Rainbowland, Week Without You, Miss You So Much, I Would Die For You, Thinkin', Bad Mood, Love Someone, She's Not Him, Inspired. Pesnička, ktorú som vybral ako môjho favorita, sa volá Malibu, pretože táto pesnička je dokonalá. Obsahuje neskutočne veľa emócií, ktoré vložila Miley do tejto skladby. Je to nádherná pesnička, čistá ako duša Miley.

Na albume sa podieľala aj úžasná a talentovaná country speváčka Dolly Parton, ktorá svojím hlasom obohatila celý album. Obal a celkový výzor albumu je zaujímavý v tom, že sa Miley chcela štylizovať do podoby kráľa rokenrolu a myslím si, že sa jej to podarilo. Miley klipy k jednotlivým pesničkám, ktoré vydala, sú originálne a myslím si, že aj dosť ohromujúce v zmysle kreativity a jedinečnosti, ktorú Miley do klipov vkladá. Miley má úžasný hlas, preto jej koncerty sú vždy veľkým zážitkom a radosťou. Jej hlas je neskutočne čistý a krásny. Preto jej koncerty rád pozerám. Miley zaspievala pesničku Malibu na Billboard Music Awards 2017, kde ukázala, že je úžasná a talentovaná speváčka, ktorá sa nepotrebuje na nič hrať. Jednoznačne tento album odporúčam a je veľmi vhodný na dlhé cesty v aute.

Etikety na dózy

Prekvapte svojich blízkych sviečkami či pohármi s originálnou nálepkou, akú nikto iný nemá, alebo dajte vašim dózám na potraviny nový dizajn. Aj vy si vďaka tomuto kreatívnemu nápadu s návodom môžete v pohodlí domova vyrobiť vlastné lepiace etikety na akúkoľvek sklenú nádobu. A to len za pár minút. Dôležité je, aby bol obrázok vytlačený z tlačiarne, no či si zvolíte text, kresbu alebo oboje je len na vás. Kreativite sa predsa medze nekladú.

1. Vami zvolený obrázok vytlačený z tlačiarne prelepíme lepiacou páskou tak, aby bol celý obrázok zakrytý jedným kusom pásky.
2. Pomocou niečoho tvrdého a rovného, napríklad bankomatovej karty alebo paličkou od nanuku, prejdeme po povrchu lepiacej pásky aby sa dokonale prilepila na papier a aby sme vytlačili vzduchové bubliny.
3. Potom vystrihneme nálepku a vložíme do misky s horúcou vodou asi na 10 minút.
4. Nálepku vyberieme (dávajte pozor aby ste sa neobarili horúcou vodou) a pomocou palca a ukazováka jednoducho zoškriabeme papier z lepiacej pásky. Ak obrázok nezostal na lepiacej páske, vložíme ho späť do vody na pár minút.

<http://www.kreativita.info/etikety-na-dozy-flase-pohare/>

Zúčastnili sme sa

Obdobie tanca a plesov

Každoročne sa na našej škole organizuje Školský ples, ktorý mal aj tento rok veľký úspech. Konal sa 19. januára 2018 a organizovali ho žiaci, ktorí tento rok vedú študentské spoločnosti na našej škole.

Ples otvorili Žilinské mažoretky DIANA. Moderátori privítali všetkých zúčastnených a hneď na úvod požiadali pána riaditeľa o príhovor. Organizátori plesu oboznámili všetkých hostí o programe celého večera. Po krátkom príhovore sa mažoretky DIANA predviedli s ďalším číslom, s ktorým sa prezentovali na medzinárodných súťažiach. Súbor Mandolína sa predstavil so svojim skvostným vystúpením, ktorý taktiež zožal úspech. Hneď po vystúpeniach nasledovalo prvé tanečné kolo. Parket sa zaplnil krásnymi tanečnými párami a hudbu bolo počuť až za Žilinské vrchy. Po vyčerpávajúcom tanečnom kole sa podávala chutná večera. Tanečná skupina step Terra dokázala, že víkendové nakupovanie s priateľkami je skvelou terapiou, ktorá nám nielen dodá energiu, ale aj vyčarí úsmev na tvári. Žiačka 2.K triedy Denisa Soldanová nám zatancovala latinskoamerický tanec, v ktorom sa nežne prenášala nôtami z miesta na miesto. Slovensko je známe svojou bohatou hmotnou i nehmotnou kultúrou, na ktorú sme všetci rodáci pyšní. Práve preto folklór nemohol ani v tento očarujúci večer chýbať. Prenikajúca hudba a spev rodiny Ďuračkových priniesla do miestnosti atmosféru, na ktorú sa tak ľahko nezabúda.

Doteraz na stoloch vidíme chvejúce sa poháre a husiu kožu na stých rukách hostí. Veríme v to, že všetkým sa tento krásny večer páčil, a že im ostane v ich spomienkach presne tak ako študentským spoločnostiam.

Domika Čerňanová 3.T

NAJAGRO CHLAPEC – NAJAGRO DIEVČA

Tak ako sme si už zvykli, naša škola sa zúčastňuje nekonečného množstva akcií. Veď, kde by sme mohli chýbať ☺. Tohto hesla sme sa držali aj 14. februára 2018. Vtedy sa štyria odvážlivci z našej školy a jedna vyučujúca (Mgr. Danka Višňovská) rozhodli obohatiť súťaž NAJAGRO o svoje maličkosti. Títo štyria z našich radov sa sem však nedostali len tak – sčista-jasna – ako si niektorí mylne myslíte. Museli preukázať svoju odvahu a talent v rečníckych súbojoch, ktoré sa konali už v decembri na Vianočnej akadémii. Ale, to je dávna minulosť. Teraz sú tu a musia bojovať, čo im sily stačia. Konkurenciu tvorilo 21 dievčat a 15 chlapcov, ale my sme sa i napriek tomu dostali do finále, teda nie úplne všetci, boli aj obeť, ale traja nás – Andrea Dobroňová, Matej Hodas a Ľubomír Dikoš - z nás to dokázali.

Pomyselnú arénu nám vytvoril pavilón nitrianskeho národného výstavniska Agrokomples. Od začiatku sa o nás vzorne starali, bolo čo jesť i piť :D a nebyť trémy, istotne by sme si to užili viac. Všetko sa začalo príhovorom a predstavením súťažiacich. Nasledovalo prvé kolo, kde sme odpovedali na rôzne otázky a keďže bol Valentín a usporiadatelia chceli byť tematický, otázky sa týkali rozmnožovania. Verte, nebolo to jednoduché, zaplietli sa i otázky zo štatistiky, napr. Koľko orechov sa priemerne skonzumuje na Slovensku? Neskôr sa organizátori zamerali na naše plány do budúcnosti. Ako som tak počúvala, môžem konštatovať, že o podnikateľov a veterinárov na Slovensku núdza rozhodne nebude. A..... tram-ta-da-dááá.... vyhodnotenie. Z celkového počtu 36 postúpilo 10 dievčat a 10 chlapcov, ktorí budú pokračovať v súboji 10. apríla vo finále. Takže nám držte palce, budeme to potrebovať. Za všetky hlasy, ktoré ste nám poslali cez internetové hlasovanie za to, že vám neprekážalo obetovať pár minút zo svojho času a zablúdili ste na stránku www.agrobiznis.sk a klikli na známu tvár, ĎAKUJEME.

Keďže sme sa vrátili aj z finále, radi by sme vás informovali o tom, že **Ľubomír Dikoš** sa umiestnil na nádhernom 2. mieste!!!! Gratulujeme ☺

Aktívne trávenie voľného času

Už nejaký ten rôčik funguje na našej škole turistický krúžok. V posledných rokoch ho pochtivo vedie Ing. Milka Čanecká, ktorá vždy vymyslí niečo nové. Presne tak to bolo aj teraz... Ešte počas vianočných prázdnin sa turisti vybrali po hrebeni Strečna a ich cieľom bol Suchý vrch. Pre zlé podmienky sa však turistika skončila na Chate pod Suchým. Čo už, aj takéto veci sa stávajú, veď počasie nerozkážeme. Turisti to nevzdali a 6. januára vyrazili opäť, a to z Turia na Čipčie. Tu bolo počasie priam gýčové (však vidíte ten rozdiel na foto). Ďalší výstup sa konal 14. januára, kedy sa turisti rozhodli zdolať Kľak z Fačkovského sedla. Po dvojhodinovom šmýkaní sa na mierne

zľadovatenom chodníku sa dostali až na vrchol, kde sa im naskytol nádherný výhľad na Rajeckú dolinu.

Talenty v aranžovaní

Dňa 15. februára 2018 sa v Malinove pri Bratislave uskutočnil 10. ročník súťaže **Malinový Valentín**.

Tohto roku sa stretlo 26 súťažiacich z 10 škôl zo Slovenska a Maďarska. Čakali ich dve Valentínske úlohy: „Kvetinová tortička zo živých kvetov“ a „Výzdoba romantického stola pre 2 osoby“. Našu školu zastupovali dvaja študenti z III. AZ Jozef Hrabovský a z I. V Miriam Bučková.

Miriam Bučková získala 1. miesto za stôl a celkovo skončila na 1. mieste.

Jozef Hrabovský získal za stôl 9. miesto a celkovo skončil na 14. mieste.

Ceny víťazom osobne odovzdal župan Bratislavského kraja Mgr. Juraj Droba, ktorý vyzdvihol šikovnosť žiakov. K tomuto úspechu prispela aj možnosť pripravovať sa v kvetinárstve Kvety Záhrada v Bytči. Tak čo poviete? Sú šikovní.... a úprimne, žiadna žena by neodmietla pozvanie k tak krásne prestretému stolu.

Valentínom ani zďaleka aranžovanie neskončilo. Už 21. marca 2018 sa v Pruskom uskutočnil 6. ročník súťaže Veľká noc v Pruskom. Stretlo sa 21 súťažiacich z 8 škôl zo Slovenska a Českej republiky. Čakali ich 3 veľkonočné úlohy: „Jarná kytica“, „Kvetinový náramok pre družičku“, „Veľkonočná skupinová kompozícia“.

Našu školu zastupovali traja študenti z I. AZ triedy Adamcová Lenka a Michalčíková Mária, z I.V Miriam Bučová.

Miriam Bučková získala 11. miesto a cenu Asociácie kvetinárov a floristov. Lenka Adamcová skončila na 8. mieste a Mária Michalčíková celkovo skončila na 16. mieste. Gratulujeme.

